

[Lannung.]

nævnt. Jeg vil som valgt for Storkøbenhavn udtale som min Mening, at det havde været rimeligt og retfærdigt, om Staten havde baaret en betydelig større Andel af disse Udgifter paa Grund af hele deres Karakter, og jeg beklager, at dette ikke har kunnet gennemføres, thi saa vilde der have været saa meget mindre Grund til en Ekstraskat. Paa den anden Side maa jeg erkende, at det over for de Kredse i Kommunen, der er ivrigst til at raabe op og kræve større Udgifter uden altid maaske i tilstrækkelig Grad at afveje Nyttens mod Omkostningerne, forhaabentlig vil have en gavnlig Virkning i saa Henseende, at de selv direkte maa være med til at betale. For saa vidt bekræfter det sig vel her, at der er intet saa galt, uden at det er godt for noget. Da de Konservative fremfor nogen har bestilt eller krævet ind, saa burde de Konservative paa Raadhuset i første Række være ivrige for at være med til at betale Regningen, naar den præsenteres. De er nu mere køligt reserverede, end man skulde vente efter den voldsomme Varme, med hvilken i hvert Fald de yngre Konservative — der gør sig her maaske en Divergens gældende — har krævet disse Udgifter.

Det har i Forbindelse med denne Sag været omtalt, at Københavns Kommune paa forskellige Felter har været forfordelt af Staten, har været uligeligt behandlet af Staten sammenlignet med andre Kommuner, og jeg vil for mit Vedkommende som københavnsk Rigsdagsmand gerne benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, at Københavns Synspunkter maa finde voksende Forstaaelse i alle Lejre her paa Rigsdagen. Jeg vilde have ønsket, at Magistraten, der jo for længst har rejst disse Spørgsmaal officielt over for rette vedkommende Statsmyndigheder, her havde sat endnu større Energi ind allerede paa et tidligere Tidspunkt for at faa klaret, i hvilket Omfang Staten bør erkende et økonomisk Tilsvar over for København. Det Mindretal paa Raadhuset, jeg har Tilknæytning til, har ikke ladet det mangle paa indtrængende Opfordringer i saa Henseende, og det samlede Budgetudvalg har gentagne Gange behandlet dette Spørgsmaal om Københavns Ligestilling i økonomisk Henseende med de andre Kommuner i Forholdet over for Staten. Sidst er det sket i Budgetbetænkningen i Fjor 1939—40. Det hedder dér i en enstemmig Udvalgsindstilling efter en Omtale af, at Uligheden andrager adskillige Millioner i Københavns Disfavør, om dette Spørgsmaal — jeg vil

med Formandens Tilladelse gerne citere blot et Par Linier, Konklusionen —:

„Udvalget“

— altsaa det enstemmige Budgetudvalg —
„opfordrer derfor Magistraten til ved Forhandling med Statsmyndighederne at søge disse Uligheder rettet snarest.“

Med andre Ord, der er allerede taget Stilling i saa Henseende fra den kompetente Myndighed inden for Københavns Kommune. Jeg forstaaer, at der paa Foranledning af denne udtrykkelige Opfordring fra Budgetudvalget vilde være fremkommet en skriftlig Henvendelse fra Københavns Overborgmester i Efferaaret, men at dennes Indgivelse er forsinket paa Grund af Krigen, men altsaa, om jeg saa maa sige, er paa Vej, og jeg forventer derfor — og jeg tror med Rette —, at Københavns Kommune nu snarest faar færdigudarbejdet et Memorandum saa vel dokumenteret som muligt til Belysning af Kommunens Synspunkter og faar overgivet dette til Statens Myndigheder. Jeg skal for mit Vedkommende udtale Haabet om, at denne Sag snarest maa føres frem til et tilfredsstillende Resultat, eventuelt gennem Nedsættelsen af et Udvalg med Repræsentanter for Staten og Københavns Kommune til Behandling af dette for Københavns Kommune meget vigtige Spørgsmaal. Selv om visse Fordele for København maaske maatte kunne føres i en vis Modregning over for Københavns Krav og Ønsker, saa er der for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at Slutresultatet ved en Opgørelse af Plus og Minus i den Relation, der her er Tale om, vil vise, at København har adskilligt til gode. Jeg skal derfor tilføje, at det fra et københavnsk Synspunkt havde været lykkeligere, om Faktorernes Orden havde været den, at Kommunen havde faaet klaret dette Spørgsmaal paa et tidligere Tidspunkt og i første Række.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre.

Jeg maa maaske knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der nu er fremsat, og jeg maa da begynde med at sige, at det er lidt vanskeligt at besvare de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Stensballe, idet det fremgik af det ærede Medlems Tale — hvad jo ogsaa de senere Ordførere har givet Udtryk for —,